Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30296
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

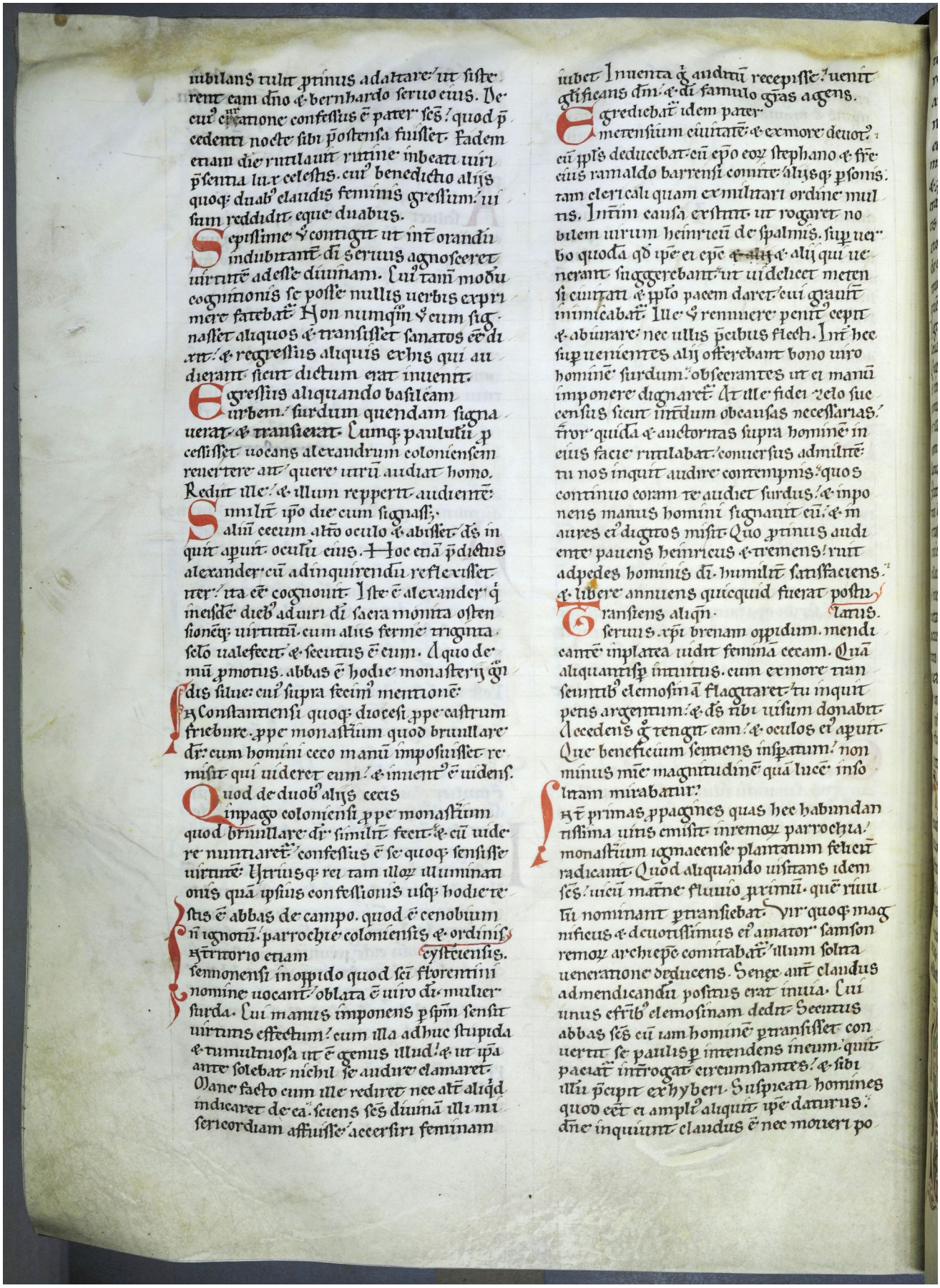

iubilans tulit ꝓtinus ad altare ut siste
rent eam dño & bernhardo seruo eius. De
cuius curatione confessus ē pater scs quod p̄
cedenti nocte sibi p̄ostensa fuisset. Eadem
etiam die rutilauit rutine in beati uiri
p̄sentia lux celestis. cuius benedictio aliis
quoq; duabus claudis feminis gressum ui
sum reddidit eque duabus.

Sepissime vero contigit ut int̄ orandū
indubitant̄ dī seruus agnosceret
uirtutē adesse diuinam. Cui tam̄ modū
cognitionis se posse nullis uerbis expri
mere fatebat̄. Non numq̄m vero cum sig
nasset aliquos & transisset sanatos ēē di
xit & regressus aliquis ex his qui au
dierant sicut dictum erat inuenit.

Egressus aliquando basileam
urbem surdum quendam signa
uerat & transierat. Cumq; paululū p
cessisset uocans alexandrum coloniensem
reuertere ait quere utrū audiat homo.
Redit ille & illum repperit audientē.

Similit̄ ipso die cum signasset
aliū cecum alto oculo & abisset ds in
quit aperuit oculū eius. Hoc etiā p̄dictus
alexander cū ad inquirendū reflexisset
iter ita ēē cognouit. Iste ē alexander q̄
in eisdē diebus ad uiri dī sacra monita osten
sionēq; uirtutū cum aliis fermē triginta
sclo ualefecit & secutus ē eum. A quo de
mū ꝓmotus abbas ē hodie monasterij gran
dis silue cui supra fecim̄ mentionē.

Item Constantiensi quoq; diocesi ꝓpe castrum
friebure ꝓpe monastiū quod bruuillare
dr̄ cum homini ceco manū imposuisset re
misit qui uideret eum & inuent̄ ē uidens.

Quod de duobus aliis cecis
in pago coloniensi ꝓpe monastiū
quod bruuillare dr̄ similit̄ fecit & cū uide
re nuntiaret̄ confessus ē se quoq; sensisse
uirtutē. Utriusq; rei tam illoꝝ illuminati
onis quā ipsius confessionis usq; hodie te
stis ē abbas de campo. quod ē cenobium
n̄ ignotū parrochie coloniensis & ordinis
cysteciensis.

Item territorio etiam
sennonensi in oppido quod sci florentini
nomine uocant oblata ē uiro dī mulier
surda. Cui manus imponens ꝑspm̄ sensit
uirtutis effectum cum illa adhuc stupida
& tumultuosa ut ē genus illud & ut ipa
ante solebat nichil se audire clamaret.
Mane facto cum ille rediret nec alt̄ aliq̄d
indicaret de ea sciens scs diuinā illi mi
sericordiam affuisse accersiri feminam
iubet. Inuenta q̄ auditū recepisse uenit
glificans dm̄ & dī famulo gr̄as agens.

Egrediebat̄ idem pater
metensium ciuitatē & ex more deuot̄
cū ꝓpls deducebat cū epo eoꝝ stephano & fr̄e
eius ramaldo barrensi comite aliisq; ꝑsonis
tam clericali quam ex militari ordine mul
tis. Int̄im causa exstitit ut rogaret no
bilem uirum heinricū de spalmis. sup uer
bo quodā qd ipe ei epc ~~& alij~~ & alij qui ue
nerant suggerebant ut uidelicet meten
si ciuitati & ꝓplo pacem daret cui grauit̄
inimicabat̄. Ille vero renuere penit̄ cepit
& abiurare nec ullis p̄cibus flecti. Int̄ hec
sup uenientes alij offerebant bono uiro
hominē surdum obsecrantes ut ei manū
imponere dignaret̄. At ille fidei zelo suc
census sicut int̄dum ob causas necessarias
t̄ror quidā & auctoritas supra hominē in
eius facie rutilabat conuersus ad militē
tu nos inquit audire contempnis quos
continuo coram te audiet surdus & inpo
nens manus homini signauit eū & in
aures eius digitos misit. Quo ꝓtinus audi
ente pauens heinricus & tremens ruit
ad pedes hominis dī humilit̄ satisfaciens
& libere annuens quicquid fuerat postu
latus.

Transiens aliq̄n
seruus xp̄i brenam oppidum mendi
cantē in platea uidit feminā cecam. Quā
aliquantisp̄ intuitus cum ex more tran
seuntibus elemosinā flagitaret tu inquit
petis argentum & ds tibi uisum donabit.
Accedens q̄ tengit eam & oculos eius aperuit.
Que beneficium sentiens insp̄atum non
minus mīe magnitudinē quā lucē inso
litam mirabatur.

Item t̄ primas ꝓpagines quas hec habundan
tissima uitis emisit in remoꝝ parrochia
monastiū ignacense plantatum feliciter
radicauit. Quod aliquando uisitans idem
scs uicū matne fluuio ꝓximū quē riuu
lū nominant ꝑtransiebat. Vir quoq; mag
nificus & deuotissimus eius amator samson
remoꝝ archiepc comitabat̄ illum solita
ueneratione deducens. Senex aut̄ claudus
ad mendicandū positus erat in uia. Cui
unus efr̄ib̄ elemosinam dedit. Secutus
abbas scs cū iam hominē ꝑtransisset con
uertit se paulisp̄ intendens in eum quit
paciat̄ int̄rogat circumstantes & sibi
illū p̄cipit exhyberi. Suspicati homines
quod eēt ei amplius aliquit ipe daturus
dne inquiunt claudus ē nec moueri po